

ben fomút ab axó dels jutges municipals!! Ay gracies á n'aquell Sant!... al últim, *governante*, que deu volguer dir governador, á veure com he de tractar-lo.... *el polític que rige los*.... ah no, no, no, jo no li dich de politich, no'm va bé á l'orella.... y què faig, com ne surto?... es veu que quan van fé'l manuscrit xich encare no hi havia governadors....

Y per aquest *tenor* l'home raciocinaba, el bussilis estava, en que ell ja s'havia mudat y fora de treurers una taca d'espelema (que axó ab una cullera calenta y paper d'estrasssa se li aniria) ja estava á punt de solfa.

Y sens trovar *allò*, aquelles paraulas salvadoras, va sortir de sa casa y *dilluns, dimarts, dimecres*, are la cama llarga á devant, are la curta, arriba á l'estació, va á la taquilla y pren una *papeleta* per Barcelona, puja á n'el tren y avall va com un sol home, encare que tres coses diferentes: diputat, cacich y consumaire=els pals del telegraf, els arbres y masias que s'escorrian per el quadro, sempre bellugadis, de las finestras li privaban de treurer res en clar y el temps corria y el tren ab l'ajuda d'aquet també s'eslevissava avall cap á la Mata, mes depressa de lo que hauria volgut la pensa atribulada del pobre diputat que va tenir ocasió de sentir las sis ó set veus d'ento nació diferente que glosan els noms de las estacions y pobles respectius y casi sens adonarsen, á no haber sigut per aquell soroll d'activitat que arrèu hi sura, va arribá á Barcelona y altre volta *dilluns, dimarts, dimecres*, Passeig de l'Aduana avall, encare sens la paraula ó paraulas que necessitava, de tot'aquelles horas de gimnasia que li havia fet l'inteligencia, no mes en pogué treure en clar y ben clar, unas gotas de suhó mes grossas que'l diamant del Gran Mogol.

La fórmula, la fórmula, era inútil, no la trobaba y ja era devant de l'edifici que hostatjava 'l senyor Gobernador y encare no sabia ni com saludaria, ni que diria en el moment d'entrar, idea per un cap y pensaments per l'altre, al últim es va decidí á pujarhi y donantse empenta ell mateix (com allò de l'Alegria que passa, un desprendiment soptat, avans no's presenti el dupte) ab aire de resolució, va corre escala amunt, mes al arribar á n'el primer replà, una mica de sentit comú que li havia quedat encare de quan passava aquell manuscrit xich, el va fer repensar y com si jo hagués trovat la solució esperada va exclamar —ah, ah, en Travé 'm salvará y *dilluns, dimarts, dimecres* are la cama llarga á devant, are la curta, marchá d'aquella casa.....

L'ALTRE.

CARTA ABIERTA

Don Miguel, cuan el respecto devido á su Señoria, quisiera yo preguntarle si es verdat lo ca se disa: Disan que un tal don Cosé,

cuan tratamiento de ausia encara que siempre va solo en cuerpo de camisa, se ha rumiado un gran plan dando vueltas á una *sinia*, para sacar diputado á un señor de su cuadrilla. Disan ques tan terrorífico este plan quel imagina, que fins ustet se ha espantado y está buscando una huida. Disan que habrá garrotadas, leña, sangre y grans palissas, y hay del pobre que se atreva á no hacer lo que le digan, que ya's puede preparar á pagar desde aquell dia, consumos, contribucions. y cuantas gavelas vingan sin perjuicio además de no comer más gallina. Esto es lo que pasa aquí dentro de la misma vila que los pueblos del voltan ja están frescos si no hilan; hi mandarán un valiente dos burots y tres guindillas y aquel que no quiera hilar tan drecho como ellos digan lo van á bombardear y arrasarlo deseguida haciendo desparecer hombres mujeres y didas para que las criaturas no mamando tambien sigan patrimonio de la muerta ques lo que ahora más priva.

De arcaldes y sacratarios jueces y demás familia no hablemos porque serán todos llevados sin vida á la casa comunal lavados con agua limpia, jabón, aceite de coco polvos de arros y saliva, y con espíritu y rom conservados sin camisa dentro botellas de antis espuestos siempre á la vista para escarmiento y baldón de todos los que no sigan dando negocios al trust Pep, Quel, Badó y Compañía En resúmen que se harán mals hechos y fechorías que dejarán muy atrás los de la Fiera Maldita.

Por Dios, Don Miguel por Dios, dígame Ustet enseguida si todo esto es verdad que jo tambien huiria pasant per Corró, Parets Martorellas, La Garriga Bigas, Riells, Montmeló Badalona y les diria como a San Fausto, Montseny y demás de su bailía que se prevengan porque la luna tendrá un eclipse y se hasá oscuro y saldrán estrellas al medio dia.

JO.

PICADAS

EL MOSQUIT saluda á tots, amichs y enemis, prempsa local y de fora; anunciants que si bé no *dara á luz* com cert *sabi* de per aqui, (que per ferho tindria que ser *Mosquita*) picará allá 'bont siga necessari, encare que cent mans voleyn per aplastarlo y surtin á la superficie tots els espolsadors y estrenyinadors del globo terráqueo.

S'ens diu que'l dia que'l nostre *simpátic* Ajuntament estrená la nova Casa de la Vila, hi entraren una munio de ratas que ho feyan malbé tot.

Passada requissa pera esbrinar com habían pogut entrarhi, se adonaren de molts forats á las portas y finestras, per ahont sens dupte, ab tota la poca vergonya s'habian permis ficarse aquells animalons dins la casa Comunal, procedintse tot seguit pel fuster á posar *pegats*.

Si aixó fos cert, be podrian esclamarnos de que tant aviat s'haguéssin de fer remendos per culpa de las *ratas* (que se podrian dir *municipals*), y seria questió d'aconsellar al poble que proporcionés, y depressa, uns quans gats de bona rassa al Municipi, perqué, á n'aquest pas, quant s'en adonarà ja será del tot menjada aquella casa, propietat, no de dos ó tres á secas, sino del poble qu'es qui paga.

¡M'han entés! donchs *bueno*.

Es tan lo que li ve gran el carrech de batle á cert mano de la vila que:

Segons vam sentí á parlar,
la vareta dels cordons
l'hi van habé d'escapsar
sis centímetres ben bons.

A can Feliph han comprat una tartrana nova, bueno y que...?

Dialech cassat al vol, entre dos pagesos de Bigas y Riells.

—Diuen que'l Maxim de Granollers y comarca te manat al nostre flamant y nou Secretari quecosti lo que costi, no reparant en medis te de guanyar en aquest poble las eleccions de Diputats á Corts?

—Be ho diuen Nasi. Pero també diuen que n'hi ha d'altres que costi lo que costi ho faran anar legal encare que tinga de jugarse a la bare.

—Per cert que veix que hi ha qui'n fa provisió de freixa.

—Las sevas son de cartró.

—Noy Ton, doncas digas que riurém.

—Si, Nasi, si; riurem jpro molt!

Per els vols del Lladoné, á las vinticuatre (de la nit) passa un carro carregat de ví, el casseté va cantant á setse'l ví, en pobre carnestoltas s'ecaba de morir.... quant sent una veu de jalto! creyentse que'l bon home que l'anavan á atracar ensenyá la pistola; el punxa-sarris qu'era qui havia donat la veu d'alto, al veurer qu'es tractava de can pistola, tot humili diu: res, res, dispenseu y passeu bona nit; y 'l carreter passa tornant á cantar á setse'l ví...

S'ens diu que'l nostre batile va demanar llicència (no absoluta, què's figuraban?) pera fer una pasejada cap á San Sebastián, 'pro de las averiguacions nostres en resulta que no es vriat, de tots modos si no va anar á San Sebastián va anar á San Celoni.

L'altre dia hi havia dos senyors que s'estrayabian de la gran amistat que hi ha entre en Pep d'aquí y un traveta de Barcelona, quant un que va sentirlos los hi va dir:

que las aficions comunas sempre son font d'amistat, y aquets dos senyors que diuhien mes d'un cop ja s'han trobat passejant per la Quintana solos con su *Soledad*. (?)